

Eigenlijk een trieste kop voor een artikel in de wijkkrant, maar wel de werkelijkheid. Nog maar enkele vaste bewoners zijn nog niet verhuisd. Volgens de planning gaat het eerste kwartaal van 2008 de sloop beginnen.

Waarom slopen? Wat een uniek buurtje

Tijdens de Open Monumentendag, die goed bezocht werd, was een veel gehoorde opmerking: "Waarom slopen? Dit kunnen toch prachtige starterswoningen zijn? Wat een uniek buurtje. Jammer dat ze niet beter onderhouden zijn." Maar helaas. Standpunten die jaren geleden ingenomen zijn, worden nu uitgevoerd.

In 1985 verdwijnen de baksteengevels onder een isolatielaag

We moeten terug naar de tachtiger jaren. De toenmalige bewoners en bewonerscommissie klaagden over tocht en kou in de woningen. Bij een grote onderhoudsbeurt werden de woningen radicaal aangepakt: dubbele beglazing, gevels ingepakt met een isolerende laag en afgepleisterd. Voor deze werkzaamheden werd een huurverhoging gevraagd. Niet alle bewoners wilden hier aan meewerken, vandaar de verschillen in en aan de woningen. Bij het plaatsen van isolatieglas veranderde de indeling van de raampartijen: hoog doorgetrokken ramen zonder roede-verdeling. Maar het ergste was nog het isoleren van de gevels: het fraaie metselwerk verdween achter een isolatielaag en werd afgepleisterd. Ik was hier een fel tegenstander van, niet vanwege de huurverhoging, maar vanwege de afbraak van een mooi stukje metselwerk. Een opmerking die ik in die jaren gemaakt heb was "als jullie dat gaan doen dan trek je de woningen een doodshempje aan". Helaas is dit uitgekomen. De gevels zijn dusdanig beschadigd door de bevestigingsmethode van het isolatiemateriaal, dat van het fraaie metselwerk weinig meer over is. Als dit niet was gebeurd, hadden wij ons sterk kunnen maken dat het Rode Dorp op een monumentenlijst was gekomen.

In 1994 viel het sloopbesluit

In 1994 was er een plan voor renoveren of nieuwbouw Rode Dorp. Er is toen besloten door Het Volksbelang, nu Mozaïek Wonen, in overleg met de toenmalige bewoners, om in 2004 tot nieuwbouw over te gaan. Nu is het bijna zo ver. De plannen voor de nieuwbouw liggen op de tekentafel om verder uitgewerkt te worden. In hoofdlijnen staat vast wat er terug zal komen. Dit is in een artikel een korte weg, maar in de praktijk een lange, moeizame, vol met hobbels en kuilen af te lopen pad. In de loop der jaren heeft de bewonerscommissie Rode Dorp daar veel tijd en energie in gestoken. Het was een

leerzame, frustrerende en soms hectische periode. Leerzaam, ja dat ook. Als je een sociaal statuut gaat opstellen is dat voor mensen die hier beroepshalve weinig van weten leerzaam. Leerzaam, jazerker. Je verwacht in het begin van een traject snel resultaat te boeken, maar je komt er vanzelf wel achter dat resultaten wel komen, maar nooit snel. Frustraties, jazerker. Na een lange moeizame vergadering ga je ervan uit dat je opgeschoten bent en dat er resultaat geboekt is. Als je enkele dagen later het verslag doorleest, valt het toch weer tegen. Je had het anders bedoeld of het staat niet duidelijk genoeg omschreven. Hectisch ook met soms wel drie vergaderingen in de week, vooral in de avonden.

Waardig afscheid nemen van het geliefde Rode Dorp: laat het niet verpauperen!

De laatste vaste bewoners verhuizen. De sloop is vastgesteld en aan de realisatie van het nieuwe plan wordt hard gewerkt. Is de bewonerscommissie tevreden over het behaalde resultaat? Ja en nee. Ja, we denken dat het nieuwe bouwen Rode Dorp mogelijkheden biedt om er prettig te wonen, net zoals wij oud-bewoners jarenlang prettig hebben gewoond. Nee, het is niet mogelijk het alle bewoners volledig naar de zin te maken. Zet vier mensen in een kamer en je zult zien dat ze het niet helemaal met elkaar eens zijn. Vertegenwoordig bewoners van 69 woningen dan zullen er altijd mensen zijn die zeggen: dat hebben jullie niet goed of goed genoeg gedaan. Maar over het algemeen zijn we tevreden.

We hebben de wens de sloop van het Rode Dorp zo snel mogelijk te laten realiseren. Het Rode Dorp had een goede naam. Het was een sociaal buurtje. Bewoners hielpen elkaar en er waren nooit problemen met bewoners onder en met elkaar. Het laatste jaar gaat het hard achteruit. Er wonen tijdelijke bewoners die geen investeringen doen aan tuinen, schuren, schuttingen e.d. Het uiterlijk van het Rode Dorp, waar al zo'n vijftien jaar ook door de woningbouwvereniging niet meer aan is gedaan dan wind en waterdicht houden van de woningen, holt achteruit. We moeten ervoor waken dat het Rode Dorp niet de naam krijgt een asociaal buurtje te zijn. Dit heeft het niet verdiend.

Ik ga eindigen met een bedankje. Bij Open Monumentendag werd ik blij verrast met de vrijwiligerspenning van de gemeente Gouda. Deze

penning plus oorkonde kreeg ik voor mijn inzet 15 jaar als voorzitter van de bewonerscommissie. Ik vind het altijd gevaarlijk om een persoon naar voren te halen en in het zonnetje te zetten, terwijl je met elkaar veel werk verzet hebt. Maar

een beetje trots ben ik wel. Langs deze weg wil ik de mensen bedanken die mij voorgedragen hebben voor deze onderscheiding.

foto van fam. Hemmelder van de Kanaalstraat